БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
Филијала Бања Лука
ПРИМЉЕНО: 26-05-2026
Организациона јединица | Класификациона ознака | Редни број | Број прилога
US-02- | 15-1-242-5/25

Broj: S1 3 U 051461 25 U
Sarajevo, 25.05.2026. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Efraima Čosića, kao predsjednika vijeća, Maide Bikić i Jadranke Brenjo, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Slobodanke Ćebić, u upravnom sporu tužitelja Institut za građevinarstvo „IG" d.o.o. Banja Luka, ulica Kralja Petra I Karađorđevića 92-96, kojeg zastupa Irena Pilipović, advokat iz Banja Luke, ulica Kralja Petra Prvog Karađorđevića broj 96, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-242-6/25 od 27.02.2025. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, filijala Banja Luka, ulica Jovana Dučića broj: 23/I, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana, 25.05.2026. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog, uvažena je žalba tužitelja bez broja od 08.01.2025. godine, izjavljena protiv Odluke o otkazivanju postupka broj: 02-10682 od 20.12.2024.godine ugovornog organa ZP Rudnik i Termoelektrana Gacko a.d. Gacko u predmetu nabavke usluga i poništena Odluka kao i postupak javne nabavke u cijelosti i svi akti doneseni tokom predmetnog postupka. Uvažen je zahtjev za naknadu troškova postupka u iznosu od 750,00 KM i obavezan ugovorni organ da nadoknadi troškove tužitelju u roku od osam dana od dana prijema rješenja. O povratu sredstava u iznosu od 5.250,00KM uplaćenih na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka odlučit će se posebnim rješenjem.

Protiv ove odluke, tužitelj je pokrenuo upravni spor, iz razloga što je osporeno rješenje doneseno nakon prethodno nepotpuno i nepravilno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog propisa. U tužbi hronološki obrazlaže tok postupka, te navodi da je prvobitno donesena Odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača, kojom je nabavka usluge izrade studije ekonomske opravdanosti dodjele za koncesije za ugovorni organ dodijeljen tužitelju. Na takvu odluku ponuđač Radis

d.o.o. Istočno Sarajevo izjavio je žalbu, koja je djelimično uvažena, ponuda tužitelja odbačena zbog neispunjenosti uslova i odluka dodijeljena ponuđaču Radis. Nakon toga je tužitelj izjavio žalbu, koja je uvažena i predmet vraćen ugovornom organu na ponovno odlučivanje, a ugovorni organ je nakon toga donio odluku kojom je otkazao postupak javne nabavke, na koju je tužitelj izjavio žalbu. Dakle, tužena donosi novo predmetno rješenje, postupajući po zadnjoj žalbi tužitelja i poništava Odluku o otkazivanju postupka javne nabavke, kao i postupak nabavke u cijelosti. Međutim, tužena je odluku donijela pogrešno se pozivajući na apsolutno bitne povrede zakona iz člana 103. ZJN-a i na ovaj način tužena je prekršila načelo efikasnosti, ekonomičnosti, te je pogrešno primijenjen član 9. Zakona o upravnom postupku. U obrazloženju rješenja se samo prepisuju izjašnjenje ugovornog organa, navodi iz žalbe i zaključuje da ugovorni organ ustvari nije ni mogao utvrditi pravilno koja je ponuda prihvatljiva i uredna, jer tendersku dokumentaciju nije sačinio u skladu sa važećim Pravilnikom o kadrovima i tehničkoj opremljenosti za privredna društva, druga pravna lica i preduzetnike koji vrše montažu, remont, reviziju i ispitivanje elektroenergetskih postrojenja i instalacija („Službeni glasnik Republike Srpske" broj: 14/22) već suprotno tome, na osnovu propisa koji nije na pravnoj snazi. Odredba na koju je poziva ugovorni organ u TD je prestala da važi, pa je neprihvatljivo propisati uslove u tački 4.2. TD koji se odnose na tehničku i profesionalnu sposobnost ponuđača u TD a cijeniti dostavljene dokaze na osnovu propisa koji je na pravnoj snazi. Tužitelj navodi da su u predmetnom postupku i on i ostali ponuđači postupili u skladu sa materijalnim propisom u skladu sa važećim Pravilnikom o kadrovima i tehničkoj opremljenosti broj 14/22, zbog čega je jasno da ugovorni organ propisivanjem u TD Pravilnik broj 37/11 koji više nije na snazi, nije doveo u zabludu ponuđače, jer su isti postupili u skladu sa zakonom. To znači da bi ugovorni organ, kada bi ponovio postupak u cijelosti i pozvao na važeći Pravilnik, dobio opet iste ponude a ponavljanje postupka bi izazvalo velike troškove i bilo bi neefikasno. Stoga, ponuda tužitelja je bila kompletna, valjana i zadovoljavala je sve kriterije u skladu sa materijlanim propisom, te je njegova ponuda bila najprihvatljivija u pogledu cijene. Ugovorni organ je u ponovnom postupku trebao dodijeliti ugovor tužitelju, a ne donijeti odluku o otkazivanju postupka. Nije jasno zbog čega sada tuženi donosi odluku o poništenju postupka u cijelosti, ako ga prethodno nije bilo i to sve na štetu tužitelja. Osim toga, ugovorni organ u postupku nije postupio u skladu sa članom 100. Zakona, jer nije u roku od 5 dana od dana zaprimanja žalbe, istu proslijedio tuženom, već tek nakon mjesec dana, a tokom cijelog postupka je postupao nezakonito, pa je tako nakon evaluacije ponuda, odbacio tužiočevu ponudu na osnovu dostavljenih dokaza u ponudi, koje je s druge strane prihvatio u ponudi drugog ponuđača. Kako je po shvatanju tužitelja u postupku donesena nezakonita odluka tuženog, predlaže da sud uvaži tužbu, poništi osporeno rješenje i predmet vrati na ponovni postupak tuženoj i obaveže tuženu na naknadu troškova upravnog spora u ukupnom iznosu od 1.125,00 KM i sudske takse koju odredi sud.

Tužena je u odgovoru na tužbu predložila da se tužba odbije kao neosnovana, ostajući kod razloga datih u osporenom aktu. Ugovorni organ uredno obaviješten nije dostavio izjašnjenje.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH (Službeni glasnik BiH, broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude, iz slijedećih razloga:

Iz obrazloženja osporenog rješenja proizilazi da je uvažena kao osnovana tužiočeva žalba od 08.01.2025.godine, izjavljena protiv Odluke o otkazivanju postupka broj: 02-10682 od 20.12.2024.godine, ugovornog organa ZP Rudnik i Termoelektrana Gacko a.d. Gacko i poništena Odluka, kao i postupak javne nabavke u cijelosti i svi akti doneseni tokom predmetnog postupka. Tužena je donijela odluku kao u dispozitivu, jer je ocijenila da je Ugovorni organ u fazi evaluacije ponuda bio suočen sa protivrječnim činjeničnim i pravnim okolnostima, koje su proizašle iz tenderske dokumentacije, a koje su onemogućavale zakonitu i pravilnu ocjenu pristiglih ponuda. Naime, u dijelu tenderske dokumentacije, koji se odnosi na tehničku i profesionalnu sposobnost ponuđača 4.2. podtačka g.), Ugovorni organ je propisao uslove, pozivajući se na materijalni propis, koji u momentu provođenja postupka nije bio na pravnoj snazi, budući da je stupanjem na snagu novog pravilnika prestao važiti ranije važeći propis. Navedena okolnost je dovela do pravne nesigurnosti u pogledu ispunjenosti uslova, jer se nije moglo nedvosmisleno utvrditi da li ponuđači ispunjavaju zahtjeve u skladu sa tenderskom dokumentacijom ili u skladu sa važećim materijalnim pravom. Posljedično je nesporno da su ponuđači dostavili dokaze, koji su u određenoj mjeri međusobno podudarni, ali istovremeno nisu u potpunosti odgovarali uslovima propisanim tenderskom dokumentacijom, niti se na osnovu dostavljenih dokaza mogla izvršiti jasna i nedvosmislena ocjena njihove kvalifikovanosti. U takvoj situaciji, Ugovorni organ nije bio u mogućnosti da na zakonit i nediskriminirajući način izvrši izbor najpovoljnijeg ponuđača, imajući u vidu obavezu osiguranja jednakog tretmana svih učesnika u postupku i primjene načela transparentnosti i konkurentnosti iz člana 3. Zakona o javnim nabavkama. Postupajući po uputama iz prethodnog rješenja, kojim je predmet vraćen na ponovni postupak, Ugovorni organ je izvršio ponovnu analizu cjelokupne dokumentacije, te je utvrdio da nedostaci u tenderskoj dokumentaciji i protivrječnosti u pogledu primjene materijalnog prava, predstavljaju takve okolnosti koje objektivno onemogućavaju zakonitu evaluaciju ponuda, te je zaključio da nisu ispunjeni uslovi za nastavak postupka i donošenje zakonite odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača. Međutim, nije po ocjeni tuženog, zakonita ni Odluka o otkazivanju postupka javne nabavke, koja je donesena pozivom na odredbu člana 69. stav (3) Zakona o javnim nabavkama, kao da su nastupile okolnosti koje onemogućavaju zakonito okončanje postupka, a koje proizilaze iz utvrđenih nepravilnosti u tenderskoj dokumentaciji i nemogućnosti pravilne primjene važećih materijalnih propisa. Ovo iz razloga, jer u skladu sa navedenom odredbom, ugovorni organ nije dokazao da donosi odluku o otkazivanju postupka zbog okolnosti koje se nisu mogle predvidjeti u vrijeme pokretanja postupka javne nabavke. Stoga, u skladu sa članom 102. stav 2. Zakona o javnim nabavkama BiH, izostaju uvjerljivi razlozi i dokazi zbog kojih je ugovorni organ donio odluku o otkazivanju postupka. Slijedom svega navedenog, kako je nezakonita tenderska dokumentacija, koja je i dovela do svega navedenog, u skladu sa članom 103. stav 1. tačka a), imajući u vidu da u konkretnom slučaju nije bilo moguće provesti zakonitu evaluaciju ponuda niti osigurati jednak tretman svih ponuđača, tuženi je ocijenio da poništenje cjelog postupka i svih donesenih odluka predstavlja jedino zakonito rješenje, te je donesena odluka kao u dispozitivu u skladu sa članom 103. i 111. Zakona o javnim nabavkama BiH.

Po shvatanju ovog upravnog vijeća, osporeno rješenje je doneseno nakon pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica, pravilnom primjenom materijalnog propisa.

Zakonom o javnim nabavkama uređuje se sistem javnih nabavki u Bosni i Hercegovini, utvrđuju pravila za postupke javnih nabavki, i to na način da se definišu prava, dužnosti, odgovornosti i pravna zaštita učesnika u postupku javne nabavke (član 1. stav 1. citiranog Zakona). Odredbom člana 103. stav 1. Zakona (Bitne povrede) propisano je da u postupcima javne nabavke apsolutno bitne povrede zakona su one povrede o kojima URŽ vodi računa po službenoj dužnosti i koje mogu dovesti do poništenja postupka u potpunosti ili djelimično, i to: neusklađenost tenderske dokumentacije s ovim zakonom ili podzakonskim aktima, koja je usljed nedorečenosti, protivrječnosti ili nejasnoća dovela do nemogućnosti utvrđivanja osnovanosti žalbenih navoda ili koja je usljed bitnih propusta dovela do narušavanja osnovnih principa ovog zakona, odnosno nezakonite dodjele ugovora.

U skladu sa članom 69. stav 3. navedenog Zakona, propisano je da ugovorni organ može otkazati postupak javne nabave, samo zbog dokazivih razloga koji su izvan nadzora ugovornog organa i koji se nisu mogli predvidjeti u vrijeme pokretanja postupka javne nabavke. Primjer dokazivih razloga iz čl. 69. stav 3. mogu biti: prirodne katastrofe, značajne promjene tržišnih uslova, pojava novih inovativnih tehnologija, važne promjene u budžetu institucije koje su uzrokovane vanjskim faktorima, promjene u zakonu, kao što je npr. nametanje novih zahtjeva za zaštitu okoline i slično. Ugovorni organi moraju izbjeći situacije u kojim bi se pozivanjem na neki od navedenih razloga, okončavali postupak javne nabavke, a da sa sigurnošću nisu utvrdili da su kumulativno ispunjeni svi zakonom propisani uslovi i to: 1. dokazani razlog; 2. razlog izvan kontrole ugovornog organa; 3. razlog koji se nije mogao predvidjeti u vrijeme pokretanja postupka javne nabavke. Ugovorni organ će obavezno otkazati postupak javne nabavke kada utvrdi, odnosno dokaže da je nastupio razlog na koji nije mogao uticati, niti koji je mogao predvidjeti u vrijeme pokretanja postupka javne nabavke. U svakom konkretnom slučaju, ugovorni organ je dužan da cijeni da li je riječ o razlozima za otkazivanje postupka javne nabavke, budući da ovi razlozi nisu taksativno ili barem kao primjer pobrojani u Zakonu o javnim nabavakama kao što je to slučaj kod okončanja postupka javne nabavke poništenjem. Ugovorni organ je dužan navedeno konstatovati u odluci o otkazivanju postupka javne nabavke, te dovoljno jasno i precizno obrazložiti razlog za otkazivanje postupka javne nabavke.

Pravilnim tumačenjem navedenih zakonskih odredbi, na osnovu stanja spisa predmeta i dosadašnjeg toka postupka, ovo vijeće cijeni da je u konkretnom postupku javne nabavke došlo do nezakonitosti u fazi pripreme postupka, budući da je tenderska dokumentacija sačinjena suprotno važećim materijalnim propisima, što je uticalo na zakonitost daljeg toka postupka. Takva nezakonitost predstavlja bitnu povredu postupka u smislu člana 103. stav (1) Zakona o javnim nabavkama BiH, jer je dovela do nemogućnosti pravilne i zakonite evaluacije ponuda i uticala na ishod postupka. Istovremeno, pravilno je tuženi organ utvrdio da odluka ugovornog organa o otkazivanju postupka nije donesena u skladu sa članom 69. stav (3) Zakona o javnim nabavkama, budući da razlozi na koje se ugovorni organ poziva ne predstavljaju razloge koji se nisu mogli predvidjeti, niti razloge izvan njegove kontrole, već proizilaze iz vlastitih propusta u izradi tenderske dokumentacije. Postupajući u granicama žalbenih navoda, u skladu sa članom 102. stav (2) Zakona o javnim nabavkama, tuženi organ je pravilno izvršio ocjenu zakonitosti osporenog akta i utvrdio postojanje nepravilnosti koje su takve prirode da onemogućavaju

zakonito okončanje postupka, te je donio odluku zasnovanu na pravilnoj primjeni materijalnog prava.

Slijedom navedenog, tačno da je u skladu sa članom 3. Zakona o javnim nabavkama, između ostalog propisano da je cilj Zakona najefikasnije korištenje javnih sredstava ali nije osnovan tužiočev prigovor da je navedena odredba prekršena donošenjem pobijanog rješenja. Ovo iz razloga jer gledajući hronološki dosadašnji tok postupka, upravo nastavkom postupka, stalnim izjavljivanjem žalbi u postupku, dolazi do neefikasnosti i neekonomičnosti postupka. Budući da tužitelj nije pružio dokaze koji bi u dovoljnoj mjeri osporili ovakve nalaze, sud u potpunosti prihvata obrazloženje pobijanog rješenja koje je po ocjeni ovog upravnog vijeća doneseno u skladu sa članom 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH uslijed čega su tužbeni prigovori neosnovani, i shodno tom utvrđenju, sud je i donio odluku kao u izreci.

Tužitelju ne pripadaju troškovi postupka s obzirom da tužba nije osnovana, na osnovu člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH. S tim u vezi, vijeće nalazi da su navodi tužbe neosnovani, jer ne dovode u pitanje pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja niti pravilnu primjenu relevantnih odredbi Zakona o javnim nabavkama, zbog čega je odlučeno kao u dispozitivu ove presude primjenom člana 37. stav 1. i 2. ZUS-a.

ZAPISNIČAR
Slobodanka Ćebić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Efraim Čosić